

INTERVENCIÓ DE JOAN SAURA AL DEBAT D'INVESTIDURA **Parlament de Catalunya, 16 de desembre de 2003**

Les eleccions del 16-N. Un mandat pel canvi.

Perquè aquesta legislatura que s'inicia sigui un èxit col·lectiu, hem de comprendre la profunditat del mandat que ens fa la societat catalana. La ciutadania de Catalunya va fer a les eleccions del 16 de novembre, a parer nostre, dos mandats clars.

Un primer mandat que ens ha fet l'electorat és l'obertura d'una nova etapa al Govern de Catalunya de la mà dels partits d'esquerres, de les forces que fins ara han estat a l'oposició. Qui perd les eleccions és la majoria parlamentària, formada per CiU i PP que ha sustentat al Govern de Catalunya els darrers vuit anys. L'anhel d'un canvi, d'un gir cap al catalanisme d'esquerres, a diferència del que va succeir el 1999, es va fer possible aritmèticament el dia de les eleccions i s'ha fet possible políticament durant el procés de negociació, per la voluntat de canvi i la coincidència programàtica de les tres forces que hem impulsat l'Acord per a un Govern catalanista i d'esquerres.

El segon mandat és fer un canvi profund en la manera de fer política i de Governar. La societat ens demana posar fi a l'ús partidista dels instruments públics, com els mitjans de comunicació i la publicitat institucional; a l'opacitat en la gestió dels afers públics; al clientelisme; o al lligam entre els negocis i la política. Es tracta d'una autèntica crida ciutadana a governar des del diàleg, la transparència i la participació ciutadana.

Els resultats de les eleccions al Parlament i també els resultats de les passades eleccions municipals expressen un corrent de fons que s'està produint a la societat, en demanda d'una nova política, d'una nova manera de fer política. **La ciutadania no accepta la prepotència, la manipulació, rebutja el doble llenguatge i vol una política amb valors i principis.** L'expressió més viva d'aquest corrent de fons han estat les massives manifestacions contra la guerra d'Iraq, contra el transvasament de l'Ebre, a favor d'una globalització alternativa, en suport a una construcció europea amb contingut social, a favor de l'escola pública o en protesta pel desastre del Prestige. La ciutadania en general i les noves generacions en particular exigeixen avui molt més de la política, ens reclama claredat, transparència i coherència.

La pluralitat sorgida de les urnes és una autèntica invitació al diàleg permanent, a la deliberació constant. Entre les forces polítiques del Govern per tirar endavant el programa comú; entre el Govern i

l'oposició per arribar a acords sobre aquelles grans qüestions de país que afecten a l'autogovern; i entre el Govern i la societat, per resoldre els problemes de la vida quotidiana.

El punt de sortida

Les eleccions del 16 de novembre i l'acord per a un Govern catalanista i d'esquerres obren una nova etapa. Però no venim del no res. Des de la conquesta de la democràcia i de l'autogovern, Catalunya ha avançat molt, això és mèrit del nostre ric teixit associatiu, dels moviments socials i dels sindicats, del món empresarial, dels Ajuntaments i del Govern de la Generalitat. Però hem avançat sense desenvolupar totes les potencialitats de l'autogovern, sense resoldre els greus dèficits socials, ecològics i de qualitat democràtica que venim arrossegant. I sense que Catalunya hagi vist plenament reconeguts els seus drets nacionals.

Ens hem mogut com a país en la indefinició, en l'ambigüitat, sense definir un model propi de país socialment i ecològicament avançat, un model concertat, com fan els països amb voluntat de ser capdavanters.

El balanç que fem és que, com a país, estem poc preparats per assumir els reptes del món d'avui. ***Tenim allò que se'n diu una baixa preparació pel futur, malgrat el dinamisme i les potencialitats de la societat catalana.***

I no ho diem nosaltres, al llarg dels darrers dos anys s'han anat presentant estudis de diferents entitats del país que així ho demostren:

- Durant el període que va de 1997 a 2001, Catalunya ha perdut pes econòmic en relació a Espanya. El creixement de la productivitat ha estat molt feble. **Informe de la Cambra Oficial de Comerç (juliol de 2003)**
- Catalunya no ha gaudit d'un model tecnològic prou definit (...) la realitat és que hi ha hagut una manca real d'inversions del sector públic a Catalunya. **Col·legi d'Enginyers de Telecomunicacions de Catalunya (març 2003).**
- Catalunya mostrava l'any 2000 una productivitat aparent del treball situada a la cua de les regions considerades en qualsevol dels sectors productius. **Capital humà i productivitat a Catalunya, estudi de la Caixa de Catalunya.**
- El Govern català destina a inversions públiques l'1,4% del seu PIB, mentre que a Madrid aquesta xifra és del 2,5%, a Andalusia el 3,1%, i a Galícia el 4,2%. En conjunt, la inversió de la Generalitat és només el 85% de la mitjana de totes les comunitats autònomes. El

futur econòmic de Catalunya. **Seminari del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (juny de 2002).**

- “Estem assistint a l'esgotament d'un model socioeconòmic de creixement, que s'ha basat en baixos salaris, precarietat i poca qualificació, amb sistemes de protecció social febles i amb insuficient inversió en investigació i innovació”. **Informe sindical (CCOO).**
- Catalunya és el tercer país més nuclearitzat del món, només superat per França i Lituània, i és un dels països on més han crescut les emissions de gasos d'efecte hivernacle, que provoquen el canvi climàtic, molt per sobre dels compromisos del protocol de Kioto. **Estudi de l'Assemblea d'Entitats Ecologistes de Catalunya (2002)**
- Malgrat el creixement econòmic dels darrers anys, a Catalunya, hi ha 750.000 persones per sota del llindar de la pobresa. **Informe “La Pobresa a Catalunya”, de la Fundació un sòl món. (2002)**

La pregunta que cal fer és: ¿és possible fer front al futur amb bosses de pobresa, amb els índexs de precarietat laboral i d'accidents de treball més elevats d'Europa, amb una baixa inversió amb R+D i amb un territori cosit de problemes ecològics?. La resposta és: no.

Aquest és el present, el punt de partida, la diagnosi que fan veus qualificades de la societat, però avui hem de parlar del futur, d'aquesta nova etapa que s'obre. Perquè volem ser, i podem ser, un dels països més avançats d'Europa.

Grans reptes de futur de Catalunya.

Per ICV-EA els reptes de futur de Catalunya són quatre: la inclusió social, amb l'aprofundiment de l'Estat de benestar; el canvi en el model productiu del país per fer front a la integració europea, al procés de globalització i al canvi tecnològic que ens porta cap a la societat del coneixement; l'ordenació i planificació del territori, amb criteris socials i ecològics; i l'avenç de l'autogovern per disposar de les eines necessàries per fer front als nous reptes.

El Programa de Govern que hem signat respon a aquests objectius. **Es tracta d'impulsar la modernització del país, no en el sentit de fer millor el que ja s'estava fent, de gestionar amb més eficàcia les polítiques dels darrers anys, sinó d'un canvi d'orientació cap a un catalanisme d'arrel popular, cap a l'esquerra i cap a l'ecologisme.** Els eixos del programa de Govern són plenament compartits per ICV-EA: un país socialment

avançat, l'impuls de l'economia, la nova política territorial i ambiental, i l'enfortiment de la qualitat democràtica, més i millor autogovern.

- **La cohesió social. Un país socialment avançat.**

En el terreny social hem de recuperar el temps perdut. No hi ha futur sense cohesió social. No volem un país socialment dividit, un país amb murs que separi la societat entre treballadors fixes i precaris; entre persones que tenen tres residències i altres sense poder accedir a un habitatge; entre persones amb tots els drets i altres sense cap dret. Una societat on les famílies, és a dir, fonamentalment, les dones, han d'assumir en solitari la cura de les persones dependents.

Aquest Govern d'esquerres té el repte, el deure, de trencar aquests murs, d'aprofundir l'Estat de benestar, de donar satisfacció als drets socials, amb unes polítiques públiques socials potents, a l'alçada de les que es fan en el conjunt de la Unió Europea.

Voldria assenyalar quatre de les propostes programàtiques de l'acord de govern en el camp social que, a parer nostre, són centrals:

- **La universalització dels serveis socials.** El desplegament de serveis socials i sanitaris d'atenció a les persones, especialment per a la gent gran. Avui tenir un familiar "dependent", amb Alzheimer, especialment per les famílies de renda més baixa, per exemple, és un autèntic drama. Cal desplegar una xarxa de serveis socials per a la gent gran, i posar en marxa l'Agència de Suport a la Dependència. El nostre compromís de donar suport a l'aprovació de la Iniciativa Legislativa Popular sobre ensenyament infantil amb la creació de 30.000 places d'escoles bressol.
- **El Programa pobresa zero,** una de les aportacions singulars d'Iniciativa per Catalunya Verds-Esquerra Alternativa, amb la redefinició de l'actual Renda Mínima, i la millora de les pensions més baixes. El dret a un mínim vital, a no viure en la pobresa és un dret fonamental que exigeix unes noves polítiques socials.
- **Les polítiques d'habitatge.** L'increment del cost de l'habitatge ha estat del 50% els darrers anys. Una família ha de destinar el 66% de la seva renda a pagar un habitatge. És urgent posar en marxa el Pla de l'Habitatge amb el foment del lloguer; l'increment de l'habitatge protegit i el de promoció pública, un

pla per a la rehabilitació d'habitatges i la rehabilitació integral dels barris. Garantir el dret a un habitatge digne, serà un dels objectius socials fonamentals del nou Govern.

- **El Pla general de primera acollida per la immigració.** La immigració és una oportunitat i un repte per Catalunya. Per donar resposta al repte, cal enfortir el conjunt de les polítiques socials per tothom, sense diferències, alhora que cal desenvolupar un Pla de primera acollida que resolgui les qüestions més immediates i específiques com: l'assessorament laboral, el coneixement dels recursos socials i el coneixement de la llengua. Cal una política activa basada en la igualtat de drets per afavorir plenament la integració social.

Volem desenvolupar un sistema català de protecció social, un programa integral a favor de la inclusió social, i per això cal:

- **Una sanitat de qualitat**, posarem en marxa el Pla de xoc per reduir les llistes d'espera quirúrgiques i de diagnosi i ampliar les prestacions sanitàries. Acabant amb la tendència a la fragmentació i dualització del sistema sanitari.
- **I una xarxa educativa integrada, finançada amb diner públic**, diversa, plural pel que fa a la titularitat dels centres però amb les mateixes condicions d'accés, de matriculació i qualitat per l'alumnat i les mateixes condicions laborals pel personal docent. Aquest Govern aposta decididament pel compliment dels concerts, per fer complir la llei. La creació de les Oficines Municipals de Matriculació seran un instrument fonamental per evitar la selecció de l'alumnat, una selecció que podria reduir l'escola pública a una funció assistencial. Tots els nens i nenes de Catalunya han de tenir dret a accedir, en les mateixes condicions de gratuïtat i qualitat, que marca la llei.

Una de les mancances educatives més greus és la manca d'oferta educativa pública de 0 a 3 anys. Farem realitat la iniciativa legislativa popular que es va presentar al Parlament per crear 30.000 places d'escoles bressol.

No pot ser que la mitjana d'edat en la qual els joves marxen de casa sigui els 30 anys. La gent jove a Catalunya es troba amb una autèntica carrera d'obstacles per emancipar-se: la qualitat de l'educació, l'accés a l'habitatge de lloguer, la reducció de la precarietat laboral; són mesures urgents que el nou Govern ha de posar en marxa.

Aquest Govern ha de ser capdavanter en l'impuls del gran canvi social que les dones estan fent a la societat. Per això cal impulsar polítiques perquè homes i dones puguem compartir la vida laboral, familiar i social sense desigualtats, amb mesures legislatives per canviar l'organització dels temps. I eliminar els obstacles que encara tenen les dones per accedir en igualtat d'oportunitats a molts espais de la societat com la política mateixa. El Govern dedicarà una atenció prioritària i urgent a l'eradicació de la violència contra les dones i la infantesa, posant-hi els recursos econòmics necessaris.

- **L'impuls de l'economia catalana. Un nou model productiu.**

L'economia catalana continua sent la primera economia de l'Estat espanyol, és una economia amb un elevat nivell d'internacionalització i amb un sector industrial potent. Ara bé, l'economia catalana no pot basar el seu creixement en els baixos costos laborals, en la flexibilitat entesa com a precarització de les condicions laborals, en una escassa inversió en R+D, i en menors exigències de protecció ambiental. Aquest no és el camí de les economies més avançades d'Europa i no pot ser el nostre camí.

El nou impuls que demanda l'economia catalana, fa imprescindible la reforma del sistema educatiu i la formació professional; l'augmenta de la despesa en R+D; la promoció a tots els àmbits de les tecnologies de la informació i la comunicació i la reducció de la precarietat laboral.

El futur possible per l'economia catalana passa per les produccions de qualitat, amb elevat valor afegit.

Hem de promoure les noves ocupacions en el camp del medi ambient i dels serveis socials, per incrementar la taxa d'ocupació i donar resposta a noves necessitats socials.

El Govern catalanista i d'esquerres afavorirà el diàleg social, ha de promoure un gran acord nacional amb els sindicats i la patronal, per la modernització de l'economia, per la reducció de la temporalitat i de l'atur. Una peça clau d'aquest acord ha de ser l'establiment d'un marc de negociació col·lectiva a Catalunya, i en aquest context de concertació social l'establiment d'un salari mínim de referència en tots els convenis col·lectius d'àmbit català; així com impulsar, de forma concertada, la implantació progressiva de 35 hores.

Cal que la reducció dels accidents de treball, aquesta xacra que va provocar que 186 persones perdessin la vida a la feina el 2002, sigui un objectiu nacional.

- **Una nova política territorial i ambiental. La modernització ecològica.**

La consciència dels riscos ecològics està cada vegada més arrelada en la societat catalana. La política d'aquest Govern no pot ser la del benefici a curt termini, la del creixement pel creixement. Catalunya necessita una modernització ecològica, posant en marxa les polítiques ambientals més avançades que s'estan implementant als països capdavanters d'Europa.

Una nova política ambiental vol dir:

- **Impulsar un nou Pla de l'energia per assolir el 12% de producció energètica d'origen renovable el 2010**, d'acord amb l'objectiu de la UE, en la perspectiva del tancament de les centrals nuclears.
- **Canviar la relació entre economia i territori, impulsant un nou Pla Territorial General de Catalunya, que esdevingui en bona part l'Agenda 21 de Catalunya.** Cal planificar el territori a partir de criteris socials i ecològics, evitant l'ocupació desmesurada del sòl, aplicant si cal mesures cautelars, mentre es formulen els plans territorials, com la suspensió de llicències o la moratòria específica en aquells indrets d'especial protecció. I cal revisar els projectes d'infraestructures més agressius amb el territori. Cal també ampliar i millorar la protecció dels espais naturals i el Pla Director de la Gestió Forestal, fonamental per a la prevenció dels incendis. **Defensar el territori, el paisatge és defensar Catalunya.**
- La promoció d'una mobilitat sostenible, basada especialment en el ferrocarril i el transport públic en general, en els quals Catalunya pateix un escandalós dèficit, que ja és històric.
- La implantació d'una nova cultura de l'aigua, basada en l'estalvi i la reutilització. **Aquest és un Govern clarament antitransvasista, que frenarà amb tots els mitjans el PHN. La gent de les Terres de l'Ebre pot estar ben tranquil·la.**
- **Impulsar un Pla per promoure l'Agricultura ecològica** i garantir la qualitat i la seguretat alimentària.

Com a Govern, com a país, hem d'assumir les nostres responsabilitats amb les generacions futures i amb el planeta. Hem de realitzar una reflexió profunda, un estudi a fons per impulsar el canvi ecològic de l'economia, amb instrument com la fiscalitat

ecològica, per canviar les pautes de comportament i internalitzar els costos del creixement, costos que ara assumim com a societat. Un estudi en la línia d'impulsar polítiques de fiscalitat ecològica com les que proposa la Unió Europea, o comunitats autònomes com les d'Andalusia o de Castella—La Mancha.

La línia que separa una política moderna i progressista d'una política antiga i conservadora és la plena assumpció de la sostenibilitat ecològica de forma real. Els països que tenen èxit són els que s'avancen als canvis i, en aquest camp, ja estem arribant amb retard.

- **L'enfortiment de la qualitat democràtica. La regeneració de la democràcia.**

La regeneració del sistema polític –ho he dit abans- és un mandat clar, nítid i urgent que ens fa la ciutadania de Catalunya. Per incrementar la qualitat del sistema polític cal un estil de fer política diferent, en tres eixos:

- **Que els mecanismes de control de l'acció del Govern funcionin, com la Sindicatura de Comptes, el Consell Consultiu o el Consell de l'Audiovisual de Catalunya.** Per millorar el seu funcionament reformarem les lleis que regulen aquests organismes.
- **Que el Parlament sigui el centre de l'activitat política i tingui els instruments necessaris per realitzar la tasca de control del Govern,** amb la reforma del seu reglament i la creació d'una oficina pressupostària.
- **I, finalment, cal crear i potenciar els canals de relació amb la societat.** Cal donar veu a la gent, amb la reforma de la Iniciativa Legislativa Popular, l'impuls de mecanismes de participació directa com els consells ciutadans o els nuclis d'intervenció participativa o la possibilitat de realitzar consultes ciutadanes i referèndums, així com processos de participació ciutadana sobre els temes claus, com és el cas del nou Estatut.

L'elaboració d'una Llei electoral pròpia, amb vint-i-tres anys de retard, és necessària per millorar la representativitat, amb un sistema electoral més proporcional, i la proximitat.

L'horitzó que ens marquem és fer una democràcia més participativa, i no només estrictament representativa, una democràcia més deliberativa i propera a la gent.

Les tres forces polítiques que formarem part del Govern coincidim en què no es tracta de canviar unes sigles i unes persones per unes altres, per continuar fent les mateixes polítiques; sinó que cal un canvi de la política mateixa, de les regles del joc. Es per això que elaborarem la Llei de l'Audiovisual de Catalunya, reformarem la Llei de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i la Llei de la Publicitat institucional i impulsarem la reforma del Consell de l'Audiovisual de Catalunya perquè esdevingui la primera autoritat de Catalunya en matèria audiovisual.

Els mitjans públics de comunicació no poden ser instruments al servei del partit de torn, cal que hi entri aire fresc, cal garantir la seva plena independència i professionalitat, amb l'únic límit del codi deontològic. Aquest és el compromís que vam adoptar al Col·legi de Periodistes amb els professionals dels mitjans de comunicació durant la campanya electoral.

L'administració catalana, que té excel·lents professionals, necessita d'una reforma, per fer-la més oberta, transparent, eficaç i participativa. Aquesta millora cal fer-la comptant amb la participació i la complicitat dels seus treballadors i treballadores.

La realització d'un gran Acord Nacional sobre l'Autogovern i el finançament.

Aquesta legislatura el gran repte que té la societat catalana, no només els partits sinó el conjunt de la societat, és el d'impulsar un diàleg unitari per un gran Acord Nacional sobre l'Autogovern i el finançament. Un diàleg unitari que mai s'hagués hagut de trencar, fa més de vint anys, i del qual ara en reprenem el fil.

L'actual Estatut ja ha fet la tasca que li pertocava, ja ha quedat demostrat fins on podia arribar, les seves potencialitats i les seves limitacions.

Avui hi ha noves realitats socials com les migracions o les tecnologies de la informació i la comunicació, per a les quals no tenim prou instruments competencials; i problemes que només es poden resoldre des de la proximitat, com el d'un transport ferroviari eficaç.

Hi ha, també, noves generacions de drets, com els ecològics o el dret a percebre un mínim vital, a no viure en la pobresa, que no estan recollits en l'Estatut.

Després de més de dues dècades d'autogovern l'encaix de Catalunya a l'Estat i a Europa, el reconeixement ple dels drets nacionals de Catalunya, continua pendent de resoldre, agradi o no agradi.

Avui, igual que fa vint-i-cinc anys, el clam és "Volem l'Estatut". A nosaltres no ens fa por la democràcia, no ens fa por que la gent pugui expressar-se en llibertat sobre el nou Estatut. No hi ha res d'il·legal, no és un disbarat el que proposem, com diu Zaplana. El que és un disbarat és que un Govern no vegi la realitat d'una societat que reclama més autogovern; el que és un disbarat és que no es reconegui encara, amb normalitat, el caràcter plurinacional i plurilingüístic de l'Estat; el que és un disbarat és creure que els Estatuts i la Constitució són immutables, que no mereixen ni tan sols l'actualització a la realitat social del moment. Tot és això sí que és un disbarat.

Aquest Govern té una enorme potencialitat: trenca el joc nefast de divisió, de la confrontació nacional, que està impulsant el Govern del PP. Marca un altre terreny de joc que no és el de la identitat, que no és el de bons o mals catalans; bons o mals espanyols. S'ha acabat això d'utilitzar de forma manipuladora els legítims sentiments de pertinença. De criminalitzar els projectes polítics democràtics diferents. De la Espanya "antes roja que rota" que ens recordava Zaplana l'altre dia. Li volem dir al Govern del PP que serem fermes i actives en la defensa de la unitat de la llengua catalana.

Tenim l'enorme oportunitat, com ja va passar als anys setanta amb l'Assemblea de Catalunya i amb les primeres eleccions democràtiques, que Catalunya sigui un exemple de diàleg, i d'avenç democràtic. **Davant el Govern de la por que hi ha a Madrid, aquest serà el Govern de l'esperança.**

La nostra mà és oberta, tant ara com fa vint anys, com fa quinze. Sempre hem cregut que l'Autogovern, que el finançament o les lleis d'organització territorial no són monopoli d'un sol partit, no són patrimoni exclusiu de ningú. Sempre hem estat convençuts que l'autogovern no avançaria per la capacitat de condicionar la política espanyola, pel camí que sigui. **La condició prèvia fonamental, la que ens farà inaturables, és la unitat de la societat catalana en uns mateixos objectius nacionals.** Aquesta és la nostra força.

Promourem la participació social, una participació que impliqui al teixit associatiu, als sindicats, a les universitats, a les empreses... al conjunt del teixit associatiu, i els ajuntaments, ja des dels inicis, impulsat per la mateixa ponència parlamentària. **Estem convençuts que el gran salt endavant que hem de fer amb l'autogovern només serà possible amb la participació del conjunt de la societat catalana, i amb la voluntat de diàleg i d'acord de totes les forces polítiques.**

L'autogovern ha d'avançar en dues direccions, cap a baix amb la transferència de competències i recursos als ajuntaments, i cap a dalt

amb la participació de Catalunya com a tal en la formació de la voluntat de l'Estat, a través d'un Senat reformat, que requereix reforma constitucional, i amb la participació en les decisions que ens afecten de la Unió Europea. El nostre objectiu és el ple reconeixement, en una futura Constitució europea, de les nacions i regions amb poders legislatius propis.

Som una força que es reclama del federalisme de la pluralitat, un federalisme que reclama: la llibertat, el respecte per la diferència i la fraternitat, la solidaritat amb els altres pobles. La gran qüestió no resolt del període democràtic és el reconeixement del caràcter plurinacional i plurilingüístic de l'Estat, per fer-ho cal reformar la Constitució. És una qüestió que tard o d'hora caldrà afrontar.

La solidaritat, la fraternitat amb els altres pobles de l'Estat són presents en la lletra i l'esperit de l'acord de Govern. Qui digui que el model de finançament que proposa l'acord de Govern és insolidari o no coneix l'acord o menteix. **El model de finançament que plantegem és just, tant pel que fa a Catalunya, com a la contribució de la Generalitat amb el conjunt de CCAA.**

El fracàs de la Cimera de Brussel·les posa en evidència la incapacitat política dels líders dels governs de la Unió Europea i la intransigència del Govern espanyol. És un fracàs polític que frena el gran salt endavant que, amb les seves enormes mancances, suposava el projecte de Constitució europea i demostra la por dels estats a perdre poders, a entrar en la lògica d'una veritable Europa unida de ciutadans i ciutadanes i no només de governs.

Les grans qüestions de país, els reptes de futur que tenim plantejats no tenen fronteres, són també les grans qüestions de l'Estat, d'Europa i del món. Qüestions com el canvi climàtic, les migracions, la globalització desigual que empobreix bona part de la humanitat. Tenim el deure, des de Catalunya, com a Govern català, de contribuir modestament a fer el món més habitable, reduint les emissions de gasos que provoquen el canvi climàtic, afavorint la cooperació internacional amb els països més empobrits, assolint el compromís durant tant de temps reivindicat per les ONGs del 0,7% dels tributs propis del pressupost de la Generalitat per a la cooperació internacional. I a contribuir al foment dels valors de la pau amb la creació d'un Institut de la Cultura de la Pau. Catalunya ha de continuar sent un centre de referència mundial per la pau. El poble català rebutja la guerra i la violència i ho ha demostrat amb escreix els darrers anys.

El Govern que volem

Quin és el Govern que volem fer? Quins són, per nosaltres, els principis del bon Govern? **Volem un estil diferent de governar:**

- **Un Govern de valors.** Aquest serà un Govern de conviccions, basat en els valors de la justícia social, la llibertat, l'ecologia i el catalanisme. Un govern amb una profunda consciència ètica.
- **Un Govern que escolti, que promogui la participació ciutadana.** La societat catalana s'està repolititzant. Mai tanta gent s'havia interessat tant per la política, pel que passa al món en general i pel que passa a Catalunya en particular. Aquest ha de ser el Govern que impulsi una democràcia més participativa, que escolti, que dialogui amb els moviments socials. Aquest serà un Govern que no tindrà por del carrer.

Governar dialogant amb la societat vol dir també explicar les limitacions i dificultats que comporta l'exercici del Govern. I no tapar les dificultats i els errors amb màrqueting polític, sinó assumint la responsabilitat.

- **Un Govern responsable, però valent.** La política de la por i de l'amenaça que alguns estan promovent no ens aturarà, aquest serà un Govern conscient de la seva responsabilitat i valent, perquè tenim un compromís ferm de canvi amb la societat.
- **Un Govern de tothom, representatiu de la realitat social del país.** L'acord per un Govern catalanista i d'esquerres representa la diversitat de la Catalunya real, que trenca l'endogàmia social i, fins i tot, territorial del poder polític de Catalunya. Persones d'origens socials diversos, de plantejaments ideològics diferents en el camp de l'esquerra i en el camp del catalanisme hem estat capaços de fer un projecte compartit, no exclusiu, sinó obert al conjunt del país.

L'aportació d'ICV-EA al Govern

Iniciativa Verds - Esquerra Alternativa farem una contribució al Govern d'acord amb la nostra història, amb els compromisos adquirits amb l'electorat i la nostra manera d'entendre la política.

La força política que represento no és la primera vegada que forma part del Govern de la Generalitat, durant la República, en plena Guerra Civil, el PSUC va ocupar diverses conselleries, principalment en la persona del seu secretari general, Joan Comorera; també durant el Govern de la Generalitat presidit per Josep Tarradellas, el PSUC formà part del Consell Executiu, amb la participació, entre d'altres, del seu secretari general, Antoni Gutiérrez Díaz. Van ser dos moments històrics fonamentals de la història de Catalunya.

Avui comencem una nova etapa, nova però amb arrels profundes en la lluita per les llibertats de Catalunya, en la lluita per la democràcia i pels drets socials. El Govern, a través d'un Memorial Democràtic de nova creació, impulsarà la recuperació de la memòria històrica, del coneixement de la història com a dret de ciutadania, per esperonar la contínua construcció de la raó democràtica, com a fonament bàsic de la cultura política del país.

Serem lleials als compromisos adquirits amb l'electorat i amb l'acord de Govern signat. En aquest sentit, voldria adreçar un missatge als sectors del món empresarial i econòmic que han expressat recels en relació a aquest Govern i que, fins i tot, han expressat el desacord, legítimament, sobre la nostra participació en el Govern de la Generalitat.

Aquests sectors han d'entendre que el poble de Catalunya vol un canvi, que ha votat a favor d'un canvi de les polítiques del Govern. Fer-ho possible és la nostra responsabilitat. Però també els vull dir que l'impuls d'un programa de canvi, en el camp ambiental, en l'energètic, en la política territorial o en les polítiques de l'habitatge; no es pot fer per decret. Per tenir èxit s'ha de fer de forma dialogada i socialment concertada. **I aquesta és la nostra voluntat: fermesa i convicció en el compliment del programa de Govern però diàleg i voluntat d'acord.**

ICV-EA vol contribuir amb rigor, responsabilitat i treball ben fet al nou Govern, però també amb passió i innovació, volem un Govern agosarat, innovador, dinàmic, que no vagi al darrera dels canvis socials, sinó que els promogui i anticipi.

Per què votarem Pasqual Maragall? Perquè formarem part d'aquest Govern.

Votarem favorablement la investidura de Pasqual Maragall com a President de la Generalitat fonamentalment per tres raons:

- **Per l'acord amb el programa de Govern.** El programa de Govern que ha presentat Pasqual Maragall no és el programa d'un partit, ni tant sols és només el programa d'un candidat, és

el programa de govern comú de tres formacions polítiques, amb el qual ens sentim plenament identificats.

- **Perquè farem realitat el nostre objectiu estratègic d'una majoria nacional d'esquerres.** La formació d'una majoria plural d'esquerres per Governar Catalunya. Formar part d'aquest govern és la culminació d'una perseverància històrica, primer com a PSUC i ara com ICV-EA. No podem estar més satisfets, allò que hem reivindicat al llarg dels anys: la constitució d'un Govern d'esquerres, avui és una realitat.
- **Per la confiança que ens mereix Pasqual Maragall,** una persona capaç, íntegra, amb una llarga trajectòria política, d'esquerres i catalanista, i una solvència contrastada, que com ja va fer a l'Ajuntament de Barcelona i també amb un Govern plural d'esquerres, sabrà portar a bon terme aquesta nova responsabilitat.

Conclusions

El canvi a la societat catalana ja ha començat, molt abans que a la política. El canvi econòmic ja ha començat amb experiències innovadores en tots els camps, per exemple, en el de l'economia verda, en la qual ja hi treballen més de 40.000 persones; el canvi social de models familiars i fórmules de convivència que les dones han liderat continua imparable; la societat catalana és un formiguer d'experiències socials avançades de tot tipus: educatives, científiques, culturals, participatives. És la política, és el Govern qui anava per darrera. Ara tenim l'oportunitat de fer un Govern a l'alçada de la societat.

Aquest nou Govern, el primer Govern d'esquerres en plena normalitat democràtica que mai ha tingut Catalunya, té un significat històric profund, és el Govern de la Catalunya popular.

Manuel Vázquez Montalbán, a qui tant enyorem aquests dies, deia en un article que *"el catalanisme va sobreviure com a substrat ideològic en l'esquerra catalana, no pas per una raó tàctica dictada per les estratègies sinó com a expressió de la nació real, la formada per la ciutadania realment existent (...) i no per un imaginari de ciutadania a la mida d'una nació ideal dictada per la història i per una voluntat essencialista."*

El nou Govern representarà això, la nació real en tota la seva complexitat. **El canvi al que aspirem, el del catalanisme popular, és que tothom, totes les persones d'aquesta nació real tinguin les mateixes oportunitats vinguin d'on vinguin, hagin nascut a Barcelona o als Pirineus, a la Mina o a Pedralbes, a la Plana de Vic o al Magrib, tinguin**

les mateixes oportunitats, el mateix accés a la sanitat, a l'educació, al treball, al gaudi de la natura i a la cultura. El nostre objectiu és que totes les persones que viuen a Catalunya puguin decidir amb llibertat, en igualtat d'oportunitats, el seu projecte de vida.

Ens sentirem plenament satisfets si a les eleccions al Parlament de Catalunya que s'han de celebrar d'aquí quatre anys, s'ha trencat la dicotomia que marca les eleccions a Catalunya. Una part de l'electorat que sent que està decidint el seu Govern nacional i una altra part de l'electorat que no s'hi sent tant implicat perquè té la impressió que vota una administració poc propera, que no es ven bé la seva.

Les properes eleccions volem que tothom senti que està decidint sobre el seu govern nacional, perquè és el que es preocupa i s'ocupa de les qüestions petites i grans de la vida de cada dia, dels problemes reals.

Com diria Miquel Martí i Pol: Ara és demà.